
ŞUARA SURESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Kovulmuş ve taşlanmış şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İyiliği sonsuz ikramı bol Allah'ın adıyla,

(Şuara 26/1)

ط س

TA! SİN! MİM!

(Şuara 26/2)

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

Bunlar o açık Kitabın ayetleridir.

(Enbiya 21/106)

إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَابِدِينَ

İşte bu söz, kulluk edenler topluluğu için gerçek bir tebliğdir.

(Enbiya 21/107)

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

Seni elçi olarak göndermemiz çağdaşların için ve daha sonrakiler için bir ikramdır.

(Şuara 26/3)

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ

İnanmayacaklar diye kendini tüketecek gibisin.

(Ta Ha 20/2)

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ

Sana bu Kur'an'ı, mutsuz olasın diye indirmedik.

(Ta Ha 20/3)

إِلَّا تَذَكَّرَةً لِمَنْ يَخْشَىٰ

Allah'tan korkanlar için akıllarından çıkarmayacakları bir bilgi olsun diye indirdik.

(Yusuf 12/103)

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ

Ne kadar çırpınırsan çırpın, insanların çoğu sana inanmazlar.

(Kehf 18/6)

فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا

Bu söze inanmazlarsa üzülüyor, arkalarından kendini tüketecek gibi oluyorsun.

(Kehf 18/7)

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

Biz, yeryüzündeki her şeye bir çekicilik verdik ki kimin işi daha güzel olacak diye onları yıpratıcı bir imtihandan geçirelim.

(Enam 6/35)

وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

Onların yüz çevirmeleri sana ağır geldiyse, gücün yetiyorsa yerin içinde bir tünel veya göğe doğru bir merdiven bulur, bir âyet, bir mucize getirirsin. Gerekeni Allah yapsaydı elbette herkesi doğru yolda toplardı. Sakın kendini bilmez cahillerden olma.

(Şuara 26/4)

إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ

Gerek görseydik gökten üzerlerine öyle bir ayet indirirdik ki karşısında başları öne eğilirdi.

(Nahl 16/9)

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمَعِينَ

Doğru yolu Allah gösterir. Eğri yollar da vardır. Gerekeni kendisi yapsaydı elbette hepinizi doğru yolda tutardı.

(Secde 32/13)

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

“Yola gel” diye emretsek herkesi yola getirirdik, fakat şu sözün bana ait olduğu doğrudur: “Cehennemi cinler ve insanlarla dolduracağım.”

(Şuara 26/5)

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ مِنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ

Onlara Rahman olan Allah'tan yeni bir bilgi gelmeye görsün hemen yüz çeviriyorlar.

(Enam 6/46)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ
أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ تَمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ

De ki “Düşünsenize, Allah dinleme ve görme özelliğinizi alsa, kalplerinizi çalışmaz hale getirirse Allah'tan başka onları size geri verecek hangi ilah vardır?” Baksana, bu ayetleri evire çevire biz nasıl açıklıyoruz sonra onlar nasıl yüz çeviriyorlar?

(Yasin 36/45)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

Bunlara: “Önünüzde bulunanlar ile geriye bıraktıklarınız konusunda kendinizi yanlışlardan koruyun; belki iyilik görürsünüz” dense,

(Yasin 36/46)

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

Rablerinin âyetlerinden hangisiyle karşılaşsalar sadece yüz çevirirler.

(Şura 42/48)

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا أَنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ
مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ

Yüz çevirirlerse çevirsinler; seni onları koruyasın diye göndermedik. Sana düşen, açık açık anlatmaktır. Biz insana ikramımızdan tattırırsak onunla rahatlar. Kendi elleriyle yaptıklarından ötürü başlarına bir sıkıntı gelse, o insan, yapılan iyilikleri görmezlikten gelir.

(Şuara 26/6)

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Kesinlikle yalan söylüyorlar ama hafife aldıkları şeyin haberleri yakında onlara gelecektir.

(Enam 6/5)

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Kendilerine gelen o gerçek karşısında yalan yanlış şeylere sarıldılar. Hafife alıp durdukları şeyin haberleri yakında onlara ulaşacaktır.

(Enam 6/10)

وَلَقَدْ اسْتَهْزَىٰ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Senden önce de elçiler hafife alındı. Onlarla eğlenenlerin hafife aldıkları o şey, daha sonra onların başına geldi.

(Enam 6/11)

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

De ki “Yeryüzünde dolaşın da o yalancıların sonunun nasıl olduğunu bir görün.”

(Ahkaf 46/26)

وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ
سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Aslında onları, size vermediğimiz imkânlarla donatmıştık. Dinleyecek kulakları, basiretli gözleri ve karar verecek yürekleri de vardı. Ayetlerimiz karşısında bile bile yalana sarıldıkları için ne kulakları, ne gözleri ne de yürekleri işe yaradı. Hafife aldıkları şey başlarına geldi.

(Şuara 26/7)

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ

Yeri görmediler mi, her bir çiftten ne kadar güzel bitkiler bitirmişsizdir.

(Ta Ha 20/53)

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَّكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى

Yeryüzünü sizin için beşik gibi yapan ve sizin için orada yollar açan O'dur. Gökten su indirdi de onunla erkekli, dişili çiftlerden çeşit çeşit bitkiler bitirdi.

(Hac 22/63)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتُصْبِحُ الْأَرْضُ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ

Hiç görmedin mi Allah gökten su indirir de yeryüzü yemyeşil olur? Allah, her şeyi en ince ayrıntısına kadar yapar, her şeyin iç yüzünü bilir.

(Kaf 50/7)

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَّ وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ

Yeryüzünü de yayıp uzattık, oturaklı dağları içine kazık gibi çaktık. Orayı güzelleştiren her bitkinin erkeğini de dişisini de bitirdik.

(Kaf 50/8)

تَبَصَّرَةٌ وَذِكْرَى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ

Gerçeği göstereceğin, O'na yönelen her kul için doğru bilgi kaynağı olsun diye.

(Kaf 50/9)

وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَارَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ

Gökten bereketli bir su indirerek onunla bahçeler ve biçilecek daneli bitkiler bitirdik.

(Kaf 50/10)

وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ

Tomurcuklu salkımlarıyla boy atmış hurma ağaçları da bitirdik.

(Kaf 50/11)

رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ

Bunları, kullarımıza rızık olsun diye yaptık. O su ile ölü bir yeri canlandırdık. Tekrar diriliş de böyle olacaktır.

(Zariyat 51/49)

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

Yarattığımız her şeyi iki eş olarak yarattık; belki bilginizi kullanırsınız.

(Şuara 26/8)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

İşte bunda tam bir ibret vardır ama bunlardan çoğu inanacak değildir.

(Şuara 26/9)

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

Senin Rabbin güçlüdür; çok da merhametlidir.

(Şuara 26/10)

وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Bir gün Rabbin Musa'ya şöyle seslendi: “yanlışlar içinde olan şu toplumun yanına var,

(Şuara 26/11)

قَوْمٍ فِرْعَوْنٌ إِلَّا يَتَّقُونَ

Firavun toplumunun. Onlar hiç çekinmezler mi?”

(Şuara 26/12)

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

Musa dedi ki: “Rabbim! Beni yalancı yerine koyarlar diye korkuyorum.

(Ta Ha 20/29)

وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي

Ailemden birini de bana yardımcı yap.

(Ta Ha 20/30)

هُرُونَ أَخِي

Kardeşim Harun’u.

(Ta Ha 20/31)

أَشْدُدْ بِهِ أَزْرِي

Onunla arkamı güçlendir.

(Ta Ha 20/32)

وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي

Onu işime ortak et.

(Ta Ha 20/33)

كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا

Böyle yap ki sana çok ibadet edelim.

(Ta Ha 20/34)

وَنَذُكْرَكَ كَثِيرًا

Senin emirlerini daha çok hatırlayalım.

(Ta Ha 20/35)

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا

Çünkü Sen bizi görmektesin.”

(Ta Ha 20/36)

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَىٰ

Allah dedi ki “Musa! Bütün isteklerin verildi.”

(Ta Ha 20/42)

إِذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي

Kardeşini yanına al ve belgelerimle birlikte git. İkiniz de beni anmakta gevşeklik etmeyin.

(Şuara 26/13)

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ

Benim göğsüm daralır, dilim tutulur; sen Harun’u elçi yap.

(Kasas 28/34)

وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

“Kardeşim Harun... Onun konuşması benden güzeldir. Onu, beni onaylayan bir yardımcı olarak gönder. Beni yalancı sayarlar diye korkuyorum.”

(Kasas 28/35)

قَالَ سَنَنْسُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنْ اتَّبَعَكُمَا الْعَالِيُونَ

“Elini kardeşinle daha da güçlendireceğiz. İkinize öyle bir makam vereceğiz ki ayetlerimiz karşısında onlar size ilişemeyecekler. Siz ikiniz ve size uyanlar üstün geleceksiniz.”

(Şuara 26/14)

وَلَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ

Bir de sorumlu tuttukları bir suçum var; beni öldürmelerinden endişe ediyorum.”

(Kasas 28/20)

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَائِكَةَ يَأْتِمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ
فَاخْرُجْ إِلَيَّ لِنَصِيحَةٍ مِنَ النَّاصِحِينَ

Şehrin en uzak yerinden bir adam koşarak geldi ve “Musa! Üst düzeydekiler aralarında seni öldürmeyi tartışıyorlar, hemen çek git; ben senin iyiliğini isteyen biriyim.”

(Kasas 28/21)

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

Musa korku içinde, ortalığı gözetleyerek şehri terk etti. “Rabbim! Beni bu zalimler topluluğunun elinden kurtar” dedi.

(Kasas 28/33)

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ

Musa dedi ki: “Rabbim! Ben onlardan bir kişiyi öldürdüm; korkarım onlar da beni öldürür.”

(Şuara 26/15)

قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ

Allah, “asla” dedi. “İkiniz birlikte âyetlerimizle gidin. Biz sizinle beraberiz; olanı biteni duyarız.

(Ta Ha 20/45)

قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَى

Dediler ki “Rabbimiz! Bize karşı çok ileri gider veya haddi aşar diye korkuyoruz.”

(Ta Ha 20/46)

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى

“Korkmayın, ben sizinle beraberim; dinlerim ve görürüm” dedi.

(Şuara 26/16)

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Firavun'a varın da deyin ki: "Biz, varlıkların Rabbinin elçileriyiz,

(Şuara 26/17)

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

İsrailoğullarını bırak da bizimle gelsinler."

(Ta Ha 20/47)

فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بَيِّنَاتٍ مِّنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى

Hemen gidin de ona deyin ki "Biz senin Rabbinin elçileriyiz. İsrailoğullarını serbest bırak da bizimle gelsinler. Onlara eziyet edip durma. Bak, biz sana Rabbinden bir belge getirdik. O'nun yoluna giren esenlik ve güvenliğe erer.

(Ta Ha 20/48)

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَى مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى

Bize şöyle vahyedildi: "Kim yalana sarılır, sırt çevirirse azaba uğrar."

(Şuara 26/18)

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ

Firavun dedi ki: "Yeni doğmuş bir çocukken seni biz yetiştirmedik mi? İçimizde yıllarca yaşadın.

(Kasas 28/7)

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكَ وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

Musa'nın anasının gönlüne şunu vahyettik: "Musa'yı emzir, ona karşı bir kötülük olacağından korkunca da nehre bırak ama korkup üzülme; biz onu tekrar sana getireceğiz ve onu elçi yapacağız."

(Kasas 28/8)

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ

Firavun'un ailesi bulup aldılar ki, kendileri için düşman ve üzüntü kaynağı olsun. Çünkü Firavun, Haman ve her ikisinin ordusu suçlu durumdaydılar.

(Kasas 28/9)

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Firavun'un eşi dedi ki; "Bu benim için de senin için de bir göz bebeği olabilir. Onu öldürmeyin, belki işimize de yarar, belki de onu evlat ediniz." Hiçbiri işin farkında değildi.

(Şuara 26/19)

وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ

Sonunda yapacağımı yaptın; sen nankörün tekisin."

(Kasas 28/18)

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ

Musa geceyi şehirde geçirdi; sürekli çevresini gözetliyordu. Bir de ne görsün, bir gün önce kendisinden yardım isteyen kişi feryat ederek yine yardım istiyordu. Musa ona dedi ki; "Yaramaz adamın teki olduğun çok açık ."

(Kasas 28/19)

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنَّ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ

Musa kendisinin ve halkından olan kişinin düşmanını yakalamak isteyince adam dedi ki; "Musa, dün bir kişiyi öldürdüğün gibi beni de öldürmek mi istiyorsun? Senin bu ülkede hedefin sadece zorba biri olmak, yoksa arayış bulmak diye bir niyetin yok."

(Şuara 26/20)

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ

“Onu yaptım ama hedefimde o yoktu .

(Kasas 28/15)

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينِ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ

Musa, halkın onu fark edemeyeceği bir sırada şehre indi. İki kişinin öldüresiye kavga ettiklerini gördü; biri kendi halkından diğeri düşman tarafındandı. Kendi halkından olan, düşmanına karşı yardım istedi. Musa ona okkalı bir şamar indirerek işini bitirdi. “Bunu Şeytan yaptırdı; o insanı yoldan çıkararak açık bir düşmandır” dedi.

(Kasas 28/16)

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

“Rabbim! Ben kendimi kötü duruma soktum; suçumu ört, beni bağışla” dedi. Allah da onu bağışladı. Çünkü onun bağışlaması çok, ikramı boldur.

(Kasas 28/17)

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ

Musa dedi ki; “Rabbim! Bana ettiğin iyiliğe karşılık artık suçlulara arka çıkmayacağım.”

(Ahzab 33/69)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا

Ey inanmış kimseler! Siz, Musa'yı incitenler gibi olmayın. Allah onu, hakkında söyledikleri şeylerden dolayı akladı. O, Allah katında değerli bir kişidir.

(Şuara 26/21)

فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ

Sizden korktuğum için de kaçtım. Rabbim şimdi bana hikmeti verdi ve beni elçilerinden biri yaptı.

(Kasas 28/14)

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Musa olgunluk çağına erişip dengeli bir kişilik kazanınca ona hikmet ve ilim verdik. Güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz.

(Müminun 23/45)

ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ

Sonra Musa'yı ve kardeşi Harun'u âyetlerimizle ve açık bir yetki ile elçi yaptık

(Şuara 26/22)

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ

İyilik sayıp başıma kaktığın o durum, İsrailoğullarını köleleştirdiğin için oldu.”

(Müminun 23/46)

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ

Onları Firavun'a ve onun ileri gelenlerine gönderdik ama büyüklük tasladılar. Çünkü onlar kendilerini üstün gören bir topluluktu.

(Müminun 23/47)

فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَابِدُونَ

Şöyle dediler: “Bizden bir farkı olmayan şu iki kişiye mi inanacağız? Üstelik toplumları bize kölelik etmekte.”

(Şuara 26/23)

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ

Firavun: “Varlıkların Rabbi de kim oluyor?” dedi.

(Şuara 26/24)

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

Musa; “Kesin kanaat sahibi olmak istiyorsanız o; göklerin, yerin ve ikisi arasında olan her şeyin Rabbidir.” dedi.

(Ta Ha 20/50)

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى

“Bizim Rabbimiz her varlığa biçimini veren, sonra da yol gösterendir.”

(Şuara 26/25)

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ

Firavun yanındakilere; “Dinliyor musunuz?” dedi:

(Ta Ha 20/51)

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى

“Öyleyse şimdiye kadar gelip geçenlerin durumu ne olacak?”

(Ta Ha 20/52)

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى

“Onun bilgisi Rabbimin katında bir kitaptadır. Benim Rabbim ne yanılır ne de unuttur.”

(Şuara 26/26)

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ

Musa devam etti: “O, sizin de gelmiş geçmiş bütün atalarınızın da Rabbidir.”

(Duhan 44/7)

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ

Anlatılanları içinize sindirdiyseniz bilin ki bütün bunları yapan göklerin ve yerin Rabbidir.

(Duhan 44/8)

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ

Ondan başka ilah yoktur; can veren O, öldüren O’dur. O sizin Rabbinizdir, geçmiş atalarınızın da Rabbidir.

(Şuara 26/27)

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ

Firavun; “Size gönderilen elçiniz, gerçekten delinin teki.” dedi.

(Şuara 26/28)

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

Musa; “Doğunun, batının ve ikisinin arasında olan her şeyin Rabbidir, aklınızı çalıştırırsanız.” dedi.

(Müzzemmil 73/8)

وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا

Rabbini aklından çıkarma ve her şeyinle O’na yönel!

(Müzzemmil 73/9)

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا

O, doğunun da batının da Rabbidir . O'ndan başka ilâh yoktur. Öyleyse O’nu kendine vekil et!

(Şuara 26/29)

قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُورِينَ

Firavun; “Hele benden başka birini ilah edin, seni zindanda çürütürüm.” dedi.

(Kasas 28/38)

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانَ عَلَى
الطَّيْنِ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ مِنَ الْكَاذِبِينَ

Firavun dedi ki: “Ey devletliler! Sizin benden başka ilahınız olduğunu bilmiyordum. Haman, benim için çamuru pişir de bir kule yap; belki Musa’nın ilahına çıkarım. Ben gerçekten onun yalancının teki olduğunu düşünüyorum.”

(Naziat 79/24)

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ

“Sizin en yüce rabbiniz benim!” dedi.

(Şuara 26/30)

قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ

“Sana apaçık bir belge ile geldiysem de mi?” dedi.

(Şuara 26/31)

قَالَ فَأْتِ بِهَا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

“Doğru söylüyorsan getir bakalım onu.” dedi.

(Şuara 26/32)

فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ

Hemen değneğini attı, o da her şeyiyle koskoca bir yılan oldu.

(Şuara 26/33)

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ

Elini çıkardı; bakanlar için bembeyaz oluverdi.

(Şuara 26/34)

قَالَ لِلْمَلَآئِكَةِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ

Firavun, çevresindeki devletlilere dedi ki: “Bu, gerçekten bilgin bir büyücü.

(Şuara 26/35)

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ

Büyüsüyle sizi ülkenizden çıkarmak istiyor; ne emredersiniz?”

(Ta Ha 20/63)

قَالُوا إِنَّ هَٰذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكَ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا
بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُتْلَى

Dediler ki “Bu ikisi iki büyücüdür. Sizi büyüleriyle yerinizden yurdunuzdan etmek ve örnek düzeninizi ortadan kaldırmak istiyorlar.

(Ta Ha 20/64)

فَاجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى

Haydi tuzaklarınızı birleştirin ve tek saf olun. Bugün üstün gelen umduğuna kavuşacaktır.”

(Şuara 26/36)

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

“Dediler ki: “Onu ve kardeşini alıkoy ve kentlere toplayıcılar gönder,

(Şuara 26/37)

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ

Bütün bilgin büyücülerini toplayıp sana getirsinler.”

(Şuara 26/38)

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

Belli bir günün belli saatinde büyücüler bir araya getirildi.

(Ta Ha 20/58)

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرِ مِثْلِهِ فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى

Biz de senin bütün gibi bir büyüyle geleceğiz. Bizimle karşılaşman için aramızda bir gün belirle; ne senin, ne de bizim caymayacağımız uygun bir yerde olsun."

(Ta Ha 20/59)

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى

Musa dedi ki "Karşılaşacağımız gün, bayram günü olsun. İnsanlar kuşluk vaktinde toplansın."

(Şuara 26/39)

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ

Halka; "herhalde toplantıya siz de gelirsiniz?"

(Şuara 26/40)

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحْرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ

"Galip gelirlerse belki büyücülere uyarız." dendi.

(Şuara 26/41)

فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَنَأْجُرُّكَ إِذًا نَحْنُ الْغَالِبِينَ

Büyücüler gelince Firavun'a dediler ki; "Galip gelen biz olursak elbette bir ödül verilir değil mi?"

(Şuara 26/42)

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

"Evet" dedi. Üstelik bana yakın kimselerden olacaksınız".

(Şuara 26/43)

قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ

Musa onlara; “Ne atacaksanız atın!” dedi.

(Şuara 26/44)

فَالْقُوا حِبَالَهُمْ وَعَصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ

İplerini ve değneklerini yere attılar ve şöyle dediler: “Firavun’un gücü adına galibiyet elbette bizimdir.”

(Şuara 26/45)

فَالْقَىٰ مُوسَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

Arkasından Musa değneğini attı. O da onların gözbağı için yaptıklarını beklenmedik bir şekilde yutuverdi.

(Şuara 26/46)

فَالْقَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ

Büyücüler hemen secdeye kapandılar.

(Şuara 26/47)

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

“Biz varlıkların Rabbine inandık” dediler.

(Şuara 26/48)

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ

Musa'nın ve Harun'un Rabbine.”

(Şuara 26/49)

قَالَ أَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنَى لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
لَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأَصْلَبَنَكُمْ أَجْمَعِينَ

“Ben izin vermeden ona inadınız öyle mi? Demek ki, o sizin büyüğünüz, size büyüü öğreten adam. Göreceksiniz; kesinlikle ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlamasına kesecek ve hepimizi asacağım” dedi.

(Ta Ha 20/71)

قَالَ أَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنَى لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَأَصْلَبَنَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ وَتَعْلَمَنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى

Firavun: “Benden izinsiz ona inandınız, öyle mi? Demek ki size bu sihri öğreten büyüğünüz oymuş. Öyleyse ben de tereddüt etmeden ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim ve sizi hurma dallarına asacağım. Hangimizin azabının daha ağır, daha kalıcı olduğunu iyice öğreneceksiniz.”

(Ta Ha 20/72)

قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا
تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

Dediler ki “Biz seni, ne bize gelen bu apaçık belgelere ne de bizi yaratana tercih ederiz. Ne yapacaksan yap. Sen yapacağımı sadece bu dünya hayatında yaparsın.

(Şuara 26/50)

قَالُوا لَا ضَيْرُ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ

“Zararı yok; biz de Rabbimize döneriz” dediler.

(Şuara 26/51)

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ

Biz umarız ki Rabbimiz hatalarımızı bağışlar. Çünkü ilk önce inananlar biz olduk.”

(Ta Ha 20/73)

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى

Biz Rabbimize inanıp güvendik ki hatalarımızı ve bize zorla yaptırdığın büyüyü bağışlasın. Cezası en iyi ve en kalıcı olan O'dur.”

(Ta Ha 20/74)

إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ

Rabbine günahkâr olarak gelenin yeri cehennemdir. Orada ne ölür, ne de hayat sürer.

(Şuara 26/52)

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ

Musa'ya; “Kullarımı gece yola çıkar; sizin peşinize düşülecektir” diye vahyettik.

(Ta Ha 20/77)

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرْكًا وَلَا تَحْشَىٰ

Musa'ya şunu bildirmiştik: “Kullarımızla birlikte geceleyin yola çık. Onlara denizde kuru bir yol aç. Sana yetişmelerinden de korkma; endişeye kapılma.”

(Şuara 26/53)

فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ

Firavun hemen kentlere toplayıcılar gönderdi.

(Şuara 26/54)

إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ

“Bakın, bunlar bölük pörçük birkaç kişi!

(Şuara 26/55)

وَأِنَّهُمْ لَنَا لِعَائِتُونَ

Ama bize karşı kin ve nefretle dolular.

(Şuara 26/56)

وَأَنَا لَجَمِيعٍ حَازِرُونَ

Biz tedbirli bir topluluğuz” dedi.

(Zuhruf 43/78)

لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

Size bütünüyle gerçek olanı getirdik ama çoğunuz bu gerçekten hoşlanmıyorsunuz.

(Zuhruf 43/79)

أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا فَإِنَّا مُبْرِمُونَ

Yoksa onlar işi sağlam mı tutmuşlar? Biz de sağlamcıyoruz.

(Şuara 26/57)

فَأَخْرَجْنَا هُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

Böylece Firavun’u ve yandaşlarını bahçelerden, pınarlardan ayırdık,

(Şuara 26/58)

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

Hazinelerden ve değerli ikametgâhlardan da.

(Şuara 26/59)

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

Öyle oldu. İsrailoğullarını onların yerine geçirecektik.

(Şuara 26/60)

فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ

Gün doğarken onların peşine düştüler.

(Şuara 26/61)

فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرَكُونَ

İki topluluk birbirini görünce Musa'nın beraberindekiler : “Kesin yakalandık” dediler.

(Şuara 26/62)

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ

“Asla” dedi Musa; “Rabbim benimledir, bana bir yol gösterecektir.”

(Şuara 26/63)

فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ

Bunun üzerine Musa'ya “Değneğinle denize vur” diye vahyettik. Hemen deniz yarıldı. Yarılan her parça koca bir dağ gibi oldu.

(Şuara 26/64)

وَأَزَلُّنَا تَمَّ الْآخِرِينَ

Öbürlerini o yerde onlara yaklaştırdık.

(Şuara 26/65)

وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ

Musa'yı ve beraberinde olan herkesi kurtardık.

(Şuara 26/66)

ثُمَّ أَعْرَقْنَا الْآخِرِينَ

Sonra öbürlerini suya batırdık.

(Araf 7/136)

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

Bunun üzerine onlara hak ettikleri cezayı verdik ve hepsini denizde boğduk. Çünkü ayetlerimiz karşısında yalan yanlış şeylere sarılıyorlar hem de başlarına böyle bir şeyin geleceğini hiç beklemiyorlardı.

(Araf 7/137)

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا
وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ
فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

Bereketlerle doldurduğumuz o toprakların doğusunu ve batısını da ezmeye çalıştıkları halka verdik. Sabır göstermeleri sebebiyle Rabbinin İsrailoğullarına verdiği güzel söz böylece yerine gelmiş oldu. Firavun'un ve halkının yaptıkları işleri ve yükselttikleri bütün değerleri de yerle bir ettik.

(Şuara 26/67)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ هُمْ مُؤْمِنِينَ

İşte bu olayda kesin bir belge vardır. Ama onların çoğu inanacak değillerdi.

(Şuara 26/68)

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

Senin Rabbin elbette güçlüdür; ikramı boldur.

(Şuara 26/69)

وَأَنْتَ عَلَيْهِمْ نَبَأٌ إِبْرَاهِيمَ

Onlara İbrahim olayını da anlat.

(Şuara 26/70)

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ

Bir gün İbrahim, babasına ve halkına; “Siz nelere kulluk ediyorsunuz?” diye sordu.

(Şuara 26/71)

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَنْظِلُ لَهَا عَافِيَةً

Dediler ki “Putlara kulluk ediyoruz. Onlara bağlı kalmaya da devam edeceğiz.”

(Şuara 26/72)

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ

“Yardım istediğinizde sizi duyuyorlar mı?” dedi.

(Şuara 26/73)

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ

Size bir faydaları veya zararları oluyor mu?”

(Şuara 26/74)

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ

“Hayır” dediler; biz atamızdan babamızdan böyle gördük.”

(Şuara 26/75)

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

“Peki, neye kulluk ettiğinizin fakında mısınız?” dedi.

(Şuara 26/76)

أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ

Sizi ve gelmiş geçmiş babalarınızı sorguladınız mı?

(Şuara 26/77)

فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ

Kulluk ettiklerinizden, Âlemlerin Rabbi dışında kalanlar benim için birer düşmandır.

(Şuara 26/78)

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ

Çünkü beni yaratan, bana doğru yolu gösteren Âlemlerin Rabbidir.

(Şuara 26/79)

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ

Beni yediren ve içiren odur.

(Şuara 26/80)

وَإِذَا مَرَضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِي

Hastalandığımda bana O şifa verir.

(Şuara 26/81)

وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِي

Beni öldürecek, sonra tekrar hayat verecektir.

(Şuara 26/82)

وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ

Hesap günü yanlış davranışlarımı bağışlamasını beklediğim de odur.

(Şuara 26/83)

رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ

Rabbim! Bana doğru hüküm verme yeteneğini ver ve beni iyiler arasına kat.

(Ankebut 29/9)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ

İnanan ve iyi işler yapanları elbette iyilerin arasına sokacağız.

(Şuara 26/84)

وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ

Benim, gelecek nesiller içinde doğru anılmamı nasip eyle.

(Nahl 16/120)

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

İbrahim tek başına bir ümmetti. Allah'a boyun eğdi, hep doğruya yönelirdi ve müşriklerden olmamıştı.

(Nahl 16/121)

شَاكِرًا لِأَنْعَمِهِ إِجْتَبِيَهُ وَهَدِيَهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Allah'ın nimetlerine teşekkür ederdi. Allah ona fırsat verdi ve doğru bir yola yöneltti.

(Nahl 16/122)

وَآتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

Ona bu dünyada bir güzellik verdik. O, öbür dünyada da elbette iyilerden olacaktır.

(Ankebut 29/27)

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا
وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

İbrahim'e İshak'ı ve Yakub'u bağışladık. Soyundan gelenlere nebilik ve kitap verdik. Böylece onu Dünya'da ödüllendirmiş olduk. O Ahirette de iyilerden olacaktır.

(Şuara 26/85)

وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ

Beni nimetlerle dolu Cennet'e mirasçı kıl.

(Şuara 26/86)

وَاعْفِرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ

Babamı da bağışla; çünkü o sapıklardandır.

(Mümtehine 60/4)

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

İbrahim ve beraberinde olanlarda sizin için güzel bir örnek vardır. Bir gün halklarına şöyle demişlerdi: “Bizim sizinle ve Allah ile aranızda koyup kul olduklarınızla bir ilişkimiz yoktur. Biz sizi tanımıyoruz. Tek ilah olan Allah’a inanıp güvenene kadar aramızda düşmanlık ve nefret doğmuştur. Sadece İbrahim’in babasına söylediği:

“Allah’tan sana gelecek bir şeyi engellemeye gücüm yetmez ama senin bağışlanman için kesinlikle dua edeceğim” sözü size örnek olmaz. "Rabbimiz! Biz sana dayandık ve sana yöneldik. Dönüp varılacak yer, senin huzurundur.”

(Tevbe 9/114)

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَاهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ

İbrahim’in babasının bağışlanmasını istemesi, sadece ona verdiği sözden dolayı idi. Babasının Allah’a düşman olduğunu iyice anlayınca o işten uzak durdu. İbrahim çok içli ve pek yumuşak huyluydu.

(Şuara 26/87)

وَلَا نُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ

Tekrar diriltilecekleri gün beni mahcup etme.”

(Şuara 26/88)

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ

O gün ne malın bir faydası olur ne de evladın.

(Şuara 26/89)

إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

Sadece Allah’a şirkten kurtulmuş bir kalple gelenler fayda görür.

(Saffat 37/83)

وَأَنَّ مِنْ شَيْعَتِهِ لِإِبْرَاهِيمَ

Onun yolundan gidenlerden biri de İbrahim idi.

(Saffat 37/84)

إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

Rabbinin huzuruna sağlam bir yürekle çıkmıştı.

(Şuara 26/90)

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ

O gün Cennet kendini korumuş olanlara yakınlaştırılır,

(Kaf 50/31)

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ

Cennet de Allah'tan çekinerek kendini korumuş olanlara uzak olmaz, yaklaştırılır.

(Kaf 50/32)

هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ

Hep doğruya yönelen ve kendini koruyanlara verilen söz, işte budur.

(Tekvir 81/12)

وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ

Cehennem körüklenmiş,

(Tekvir 81/13)

وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ

Cennet yaklaştırılmış olunca

(Tekvir 81/14)

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ

Her canlı, yanında ne getirdiğini öğrenecektir.

(Şuara 26/91)

وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَاوِينَ

Cehennem boş hayal peşinde koşanların önüne çıkarılır,

(Şuara 26/92)

وَقِيلَ لَهُمْ آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

Onlara şöyle denir: “Kulluk edip durduklarınız nerede?”

(Şuara 26/93)

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكَ أَوْ يَنْتَصِرُونَ

Hani Allah ile aranızda koyduklarınız? Size yardım edebiliyorlar veya kendileri yardım görüyorlar mı?”

(Ahkaf 46/5)

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ
دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ

Allah ile arasına koyarak, kıyamet gününe kadar cevap veremeyecek kimselere çağrıda bulunandan daha sapık kimdir? Bunlar, onların çağrısının farkında olmazlar.

(Fatr 35/14)

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ
بِشِرْكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ

Onları çağırırsanız, çağrınızı işitmezler; işitseler cevap veremezler: Kıyamet gününde de sizin onları ortak saymanızı örtbas ederler. Kimse sana bunları, her şeyin içyüzünü bilen Allah gibi haber vermez.

(Şuara 26/94)

فَكُفِّرُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ

Onlar ve boş hayallerin peşinde koşanlar baş aşağı cehenneme atılırlar,

(Kamer 54/47)

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعْرٍ

Bu suçlular sapıklık ve çılgınlık içindeler.

(Kamer 54/48)

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُقُوا مَسَّ سَقَرٍ

Ateşin içinde yüzüstü süründürülecekleri gün: “cehennemin dokunuşlarını tadın!” denilir.

(Şuara 26/95)

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ

İblis'in bütün askerleri de atılır.

(Mucadele 58/19)

اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ
الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

Şeytan, onları etkisi altına almış ve Allah'ın Zikrini unutturmuştur. Onlar, şeytandan yanadırlar. Dikkatli olun; umduğunu bulamayacaklar şeytandan yana olanlardır.

(Şuara 26/96)

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ

Orada onlar birbirleriyle tartışırken şöyle derler:

(Şuara 26/97)

تَاللَّهِ إِن كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

“Vallahi biz apaçık bir sapkınlık içindeydik.

(Şuara 26/98)

إِذْ نُسَوِّيكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

Çünkü sizi Âlemlerin Rabbi ile bir tutardık.

(Şuara 26/99)

وَمَا أَضَلْنَا إِلَّا الْمُجْرِمُونَ

Bizi yoldan çıkaranlar, şu günahkârlardan başkası değildir.

(Şuara 26/100)

فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ

Artık bizi ne kayıracak biri var,

(Şuara 26/101)

وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ

Ne de bir can dostu.

(Şuara 26/102)

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

Keşke bize fırsat verilse de müminlerden olsak.”

(Bakara 2/167)

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَّبِعَ اللَّهُ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّوْا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ
حَسْرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

Onları takip edenler şöyle derler: “Keşke elimizde bir fırsat olsa da burada bunların bizden uzak durdukları gibi biz de onlardan uzak dursak!” Allah yaptıklarını onlara, içlerini yakacak şekilde gösterecektir. Artık o ateşten çıkacak değillerdir.

(Enam 6/27)

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ

Ateşin karşısında durduruldukları gün onları bir görsen! Derler ki “Ah keşke geri gönderilsek de Rabbimizin âyetleri karşısında bir daha yalan yanlış şeylere sarılmasak ve biz de inanıp güvenen müminlerden olsak.”

(Şuara 26/103)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

İşte bunda tam bir ibret vardır ama bunlardan çoğu inanacak değildir.

(Şuara 26/104)

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

Senin Rabbin hem güçlü hem de ikram sahibidir.

(Şuara 26/105)

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ

Nuh’un halkı elçileri yalancılıkla suçlamıştı.

(Furkan 25/37)

وَقَوْمِ نُوحٍ لَمَّا كَذَّبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَا لَهُمُ لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا
أَلِيمًا

Elçilerini yalanlayınca Nuh’un toplumunu da yok ettik. İnsanlara ibret olacak şekilde onları boğduk. Biz, yanlış yapanlar için acıklı bir azap hazırlamışızdır.

(Şuara 26/106)

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ

Bir gün soydaşları Nuh onlara “Allah’tan çekinmez misiniz!” dedi.

(Şuara 26/107)

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

Ben sizin güveneceğiniz bir elçiyim.

(Şuara 26/108)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Allah’tan çekinin ve sözümü dinle.

(Şuara 26/109)

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

Bu iş için sizden ücret istemiyorum. Benim ücretimi verecek olan sadece alemlerin Rabbidir.

(Enam 6/90)

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدْيِهِمْ اقْتَدِهْ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرًا
لِلْعَالَمِينَ

Allah'ın kendilerine rehber, kitap verdiği kimseler onlardır; sen de onların rehberine uy. De ki "Ben yaptığım bu iş için sizden bir karşılık beklemiyorum. O, herkes için sadece bir öğüt ve doğru bilgidir, o kadar!"

(Müminun 23/72)

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَقَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

Sanki bunlardan bir karşılık istiyorsun! Rabbinin verdiği karşılık en iyisidir. O, rızık verenlerin en iyisidir.

(Şuara 26/110)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Öyleyse Allah'tan çekinin ve sözümü dinleyin,” dedi.

(Şuara 26/111)

قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَزْدَلُونَ

“Şu aşâğılık kimseler peşindeyken sana inanmamızı mı bekliyorsun?” dediler.

(Hud 11/27)

فَقَالَ الْمَلَأَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرِيكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرِيكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادْنَا بِأَدْيِي الرَّأْيِيِّ وَمَا نَرِي لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَنْظُرُكُمْ كَادِبِينَ

Halkının ayetleri görmezlikte direnen önderleri dediler ki: “Bize göre sen de sadece bizim gibi bir beşersin. Sana, sadece alt tabakamızın hiç düşünmeden uyduğunu görüyoruz. Sizin bizden üstün bir yanınızı da göremiyoruz. Aslında yalancı olduğunuzu düşünüyoruz.”

(Hud 11/29)

وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرِيكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ

“Ey halkım! Buna karşılık sizden bir mal istemiyorum. Benim ücretimi sadece Allah verir. Ben inanıp güvenenleri kovacak da değilim. Onlar Rablerine kavuşacaklardır. Ben sizi, kendini bilmez bir toplum olarak görüyorum.”

(Şuara 26/112)

قَالَ وَمَا عَلِمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

“Onların gerçekte ne yaptıkları konusunda bir bilgim yoktur.

(Şuara 26/113)

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ

Onlara hesap soracak olan Rabbimdir, keşke bunu anlarsanız!

(Şuara 26/114)

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ

Ben müminleri yanımdan kovamam.

(Hud 11/30)

وَيَا قَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتَهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

Ey halkım! Onları kovacak olursam beni Allah'tan kim kurtarabilir? Aklınızda tutmanız gereken doğru bilgiyi kullanmaz mısınız?

(Şuara 26/115)

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

Ben sadece açık uyarılarda bulunan bir kişiyim” dedi.

(Şuara 26/116)

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهَ يَا نُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ

“Bak Nuh, dediler; eğer bu işten vazgeçmezsen, taşlanarak öldürülenlerden olursun.”

(Şuara 26/117)

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ

“Rabbim, benim halkım beni yalancı yerine koyuyor.”

(Müminun 23/26)

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ

Nuh dedi ki “Rabbim! Beni yalancı saymalarına karşı bana yardım et.”

(Müminun 23/27)

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحَيْنَا فَإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا
مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الدِّينِ
ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ

Biz de ona şöyle vahyettik: “Gemiye gözetimimizde, vahyimize göre inşa et. Emrimiz gelip geminin kazanı kaynadığında her türden iki eşi ve aleyhine emir çıkmış olan kişi dışında bütün aileni gemiye al. Yanlış yapanlarla ilgili olarak benden bir istekte bulunma; onlar boğulacaklardır.

(Şuara 26/118)

فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجِّنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

Artık benimle onların arasını iyice aç; beni ve beraberimdeki müminleri bunlardan kurtar.” dedi.

(Nuh 71/26)

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا

Nuh şöyle seslendi: “Rabbim! Bu kafirlerden yeryüzünde dolaşan kimseyi bırakma.

(Nuh 71/27)

إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا

Eğer bırakırsan kullarını saptırırlar. Bunlardan doğacak olanlar da günahkar ve kafir olurlar.

(Şuara 26/119)

فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِ الْمَشْحُونِ

Bunun üzerine onu ve beraberindekilerini yüklü geminin içinde kurtardık.

(Şuara 26/120)

ثُمَّ أَغْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ

Sonra geri kalan herkesi suda boğduk.

(Şuara 26/121)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

Bu olayda kesin bir ibret var ama bunların çoğu inanacak değillerdir.

(Şuara 26/122)

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

Senin Rabbin pek güçlüdür, ikramı da boldur.

(Şuara 26/123)

كَذَّبَتْ عَادَ الْمُرْسَلِينَ

Ad halkı da elçilerini yalancı yerine koydu.

(Şuara 26/124)

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ

Bir gün soydaşları Hud onlara “Allah’tan çekinmez misiniz!” dedi.

(Şuara 26/125)

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

Ben sizin güveneceğiniz bir elçiyim.

(Şuara 26/126)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Artık Allah'tan çekinin ve sözümü dinleyin.

(Şuara 26/127)

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

Bu iş için sizden ücret istemiyorum. Benim ücretimi verecek olan sadece alemlerin Rabbidir.

(Şuara 26/128)

اتَّبِعُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ

Siz her tepeye bir anıt dikip boş işlerle uğraşıyorsunuz değil mi?

(Şuara 26/129)

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ

Belki ölümsüzleşirsiniz diye yapıların sağlam olmasını da ilke edinmişsiniz.

(Şuara 26/130)

وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ

Bir şeye yapışınca da zorbalar gibi yapışıyorsunuz.

(Şuara 26/131)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Artık Allah'tan çekinin de sözümü dinleyin.

(Şuara 26/132)

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ

Sizin de bildiğiniz gibi size destek verenden çekinin.

(Şuara 26/133)

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ

O sizi küçük ve büyükbaş hayvanlar ve oğullarla.

(Şuara 26/134)

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

Bahçeler ve pınarlarla desteklemiştir.

(Şuara 26/135)

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Ben sizin adınıza o büyük günün azabından korkuyorum.”

(Şuara 26/136)

قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ

Dediler ki, “öğüt versen de, vermesen de bizim için bir şey değişmez.

(Şuara 26/137)

إِنَّ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ

Zaten eskilerin huyu hep böyledir.

(Şuara 26/138)

وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ

Ama biz azaba uğrayacak değiliz.”

(Şuara 26/139)

فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

Böylece Hud'u yalancı yerine koydular, biz de onları helak ettik. Bunda kesin bir ibret var ama bunların çoğu inanacak değillerdir.

(Hakka 69/7)

سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَانِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازُ
نَخْلٍ خَاوِيَةٍ

Allah rüzgârı, her şeyi silip süpürecek şekilde yedi gece, sekiz gün üzerlerine saldı. O gün bütün halkı yere serilmiş halde göürdün; içi boşalmış hurma kütükleri gibydiler.

(Hakka 69/8)

فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ

Onlardan kalma bir kimseyi görebilir misin?

(Şuara 26/140)

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

Senin Rabbin pek güçlüdür, ikramı boldur.

(Şuara 26/141)

كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ

Semud halkı da elçilerini yalancı yerine koydu.

(Şuara 26/142)

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ

Bir gün soydaşları Salih onlara “kendinize çekidüzen vermeyecek misiniz?

(Şuara 26/143)

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

Ben sizin güveneceğiniz bir elçiyim.

(Şuara 26/144)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Allah’tan çekinin ve sözümü dinleyin dedi.

(Şuara 26/145)

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

Bu iş için sizden ücret istemiyorum. Benim ücretimi verecek olan sadece alemlerin Rabbidir.

(Şuara 26/146)

أَتُنْكُرُونَ فِي مَا هُنَّا أَمِينٌ

Burada güven içinde bırakılacağınızı mı zannediyorsunuz?

(Şuara 26/147)

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

Bahçeler içinde, pınarların başında,

(Şuara 26/148)

وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعَهَا هُضِيمٌ

Ekinler ve sık tomurcuklu hurmalar arasında yaşamaya,

(Şuara 26/149)

وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَارِهِينَ

Dağları ustalıklarla yontup evler yapmaya devam edeceğinizi mi sanıyorsunuz?

(Şuara 26/150)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Artık Allah'tan çekinin ve sözümü dinleyin.

(Şuara 26/151)

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ

Aşırılık edenlerin isteklerine boyun eğmeyin.

(Şuara 26/152)

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

Onlar bu topraklarda bozgunculuk yaparlar, hiçbir şeyi düzeltmezler.”

(Şuara 26/153)

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

“Sen iyice büyülenmiş kişilerden olmuşsun,

(Şuara 26/154)

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأْتِ بَآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Oysa bizim gibi bir insandan başka bir şey değilsin. Haklıysan bize bir belge getir.” dediler.

(Şuara 26/155)

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ

“İşte size bir dişi deve! Su belli bir gün onun, diğer gün sizin olacak.” dedi.

(Kamer 54/27)

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فِتْنَةً لَّهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ

Onları imtihan için bir dişi deve gönderiyoruz. Sabırlı ol ve onları izle.

(Kamer 54/28)

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ

Suyu içme hakkının aralarında paylaşıldığını bildir. Sırası gelen suyun başında bulunsun.

(Şuara 26/156)

وَلَا تَمْسُوها بِسَوْءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ

“Ona bir kötülük yapmayın, yoksa çok zor bir günün azabına çarpılırsınız.”

(Araf 7/73)

وَالِي تَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةٌ لِلَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُّوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوها بِسَوْءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Semud halkına da soydaşları Salih’i elçi gönderdik. Dedi ki “Ey halkım! Allah’a kul olun; sizin başka ilahınız yoktur. Bakın, size Rabbinizden mucize olmak üzere bir belge geldi. İşte Allah’ın dişi devesi; bırakın Allah’ın toprağında otlasın. Ona kötü niyetle dokunmayın, yoksa sizi acıklı bir azap çarpar.

(Şuara 26/157)

فَعَقَرُوا هَا فَاصْبَحُوا نَادِمِينَ

Sonra o deveyi kestiler ama yaptıklarına pişman oldular.

(Araf 7/77)

فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ ائْتِنَّا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الْمُرْسَلِينَ

Sonra dişi deveyi, ayaklarını keserek öldürdüler ve Rablerinin emrine karşı gelmiş oldular. Şöyle dediler: “Bak Salih! Eğer Allah’ın elçilerinden isen, bizi tehdit ettiğin şeyi getir bakalım!”

(Araf 7/78)

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ

Çok geçmeden onları öyle bir sarsıntı tuttu ki yurtlarında çöküp kaldılar.

(Şuara 26/158)

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

O azap onları hemen yakaladı. Bu olayda kesin bir belge vardır ama bunların çoğu inanacak değildir.

(Şuara 26/159)

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

Senin Rabbin pek güçlüdür, ikramı boldur.

(Şuara 26/160)

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ

Lut’un halkı da Elçilerini yalancı yerine koydu.

(Şuara 26/161)

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطٌ أَلَا تَتَّقُونَ

Bir gün soydaşları Lut onlara şöyle demişti: “Kendinize çekidüzen vermeyecek misiniz?”

(Şuara 26/162)

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

Ben sizin güveneceğiniz bir elçiyim.

(Şuara 26/163)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Allah’tan çekinin ve beni dinleyin.

(Şuara 26/164)

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

Bu iş için sizden ücret istemiyorum. Benim ücretimi verecek olan sadece alemlerin Rabbidir.

(Şuara 26/165)

أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ

Siz bu âlemin erkeklerine mi yaklaşıyorsunuz?

(Şuara 26/166)

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ

Rabbinizin sizin için yarattığı eşlerden uzak duruyorsunuz, öyle mi? Hayır, siz azgın bir toplumsunuz.”

(Şuara 26/167)

قَالُوا لَئِن لَّمْ تَنْتَهَ يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ

“Bak Lut! Bu işin peşini bırakmazsan mutlaka sürgün edilenlere katılırsın.” dediler.

(Şuara 26/168)

قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ

O da “Bu işiniz beni sizden iyice soğuttu.”

(Şuara 26/169)

رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ

“Rabbim! Beni ve ailemi bunların yaptıklarından kurtar!” dedi.

(Şuara 26/170)

فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ

Bunun üzerine onu ve bütün ailesini kurtardık.

(Şuara 26/171)

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَابِرِينَ

Sadece küllere bulanacak bir ihtiyar kadın kaldı.

(Tahrir 66/10)

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ

Allah, ayetleri görmezlikten gelenler için Nuh’un eşi ile Lut’un eşini örnek verir. Onlar, iyi kullarımızdan ikisinin nikâhı altında idiler. Kocalarına ihanet ettiler. Kocaları onlara, Allah’tan gelen hiç bir şeyi engelleyemeyecektir. Onlara “Ateşe girenlerle birlikte siz de girin!” denecektir.

(Şuara 26/172)

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْآخِرِينَ

Sonra öbürlerini helak ettik.

(Şuara 26/173)

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ

Üzerlerine bir yağmur yağdırdık; uyarılmış kişilerin yağmuru ne kötüydü.

(Araf 7/84)

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

Üzerlerine bir yağmur yağdırmıştık. Şimdi sen o suçluların sonunun nasıl olduğunu bir düşün!

(Hicr 15/74)

فَجَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ

O şehrin altını üstüne getirdik. Üzerlerine pişmiş çamurdan taşlar yağdırdık.

(Hicr 15/75)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمُتَوَسِّمِينَ

İnceleme yapmak isteyenler için bunda kesin belgeler vardır.

(Hicr 15/76)

وَإِنَّهَا لِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ

Orası bugün bir yol üzerinde durmaktadır.

(Hicr 15/77)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ

Bunda inananlar için kesin bir belge vardır.

(Şuara 26/174)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

İşte bunda tam bir ibret vardır ama bunlardan çoğu inanacak değildir.

(Şuara 26/175)

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

Senin Rabbin pek güçlüdür, ikramı da boldur.

(Şuara 26/176)

كَذَّبَ أَصْحَابُ أُتَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ

Eykeliler elçilerini yalancı yerine koydular.

(Hicr 15/78)

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ ظَالِمِينَ

Bir başka gerçek de Eyke ahalisinin zalimlikleridir.

(Hicr 15/79)

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّهُمَا لَبِإِمَامٍ مُّبِينٍ

Onlara da hak ettikleri cezayı verdik. Bu ikisi aynı ana yol üzerinde açıkça görülmektedir.

(Şuara 26/177)

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ

Bir gün Şuayb onlara “Hiç çekinmez misiniz?” dedi.

(Şuara 26/178)

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

İşte ben güvenebileceğiniz bir elçiyim.

(Araf 7/87)

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

“Benim elçiliğim ile gönderilene bir kısmınız güveniyor, bir kısmınız da güvenmiyorsa bekleyin; sonunda Allah, aramızda kararını verecektir. O, en iyi karar verendir.”

(Şuara 26/179)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Allah’tan çekinin de sözümü dinleyin.

(Şuara 26/180)

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ

Bu iş için sizden ücret istemiyorum. Benim ücretimi verecek olan sadece alemlerin Rabbidir.

(Şuara 26/181)

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ

Ölçeği tam yapın, eksik ölçenlerden olmayın.

(Hud 11/85)

وَيَا قَوْمِ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

“Ey halkım! Ölçeği ve tartıyı hakka tam uygun yapın. İnsanların hakkını yemeyin. Bozgunculuk yaparak ortalığı birbirine katmayın.”

(İsra 17/35)

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ وَزَنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا

Ölçerken tam ölçün ve doğru tartıyla tartın. Böylesi hem hayırlıdır hem de sonu daha güzel olur.

(Şuara 26/182)

وَزَنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ

Doğru terazi ile tartın,

(Rahman 55/8)

أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ

Kurulu dengede aşırılık yapmayın.

(Rahman 55/9)

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ

Ölçüyü hakka uygun yapın. Eksiltip de kurulu dengeye yazık etmeyin.

(Şuara 26/183)

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

İnsanların malını, sinsice eksiltmeyin; bozgunculuk yaparak ortalığı karıştırmayın.

(Araf 7/85)

وَالِي مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ
مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Medyen'e de soydaşları Şuayb'ı gönderdik. Dedi ki "Ey halkım! Allah'a kul olun; sizin başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden bir belge geldi. Artık ölçüğü ve tartıyı tam yapın. İnsanların hakkını yemeyin. Ülkede düzen sağlandıktan sonra kurulu doğal düzeni bozmayın. İnanıp güvenen kimseler iseniz sizin için hayırlı olan budur.

(Hud 11/84)

وَالِي مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا
الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرِيكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik. "Ey halkım!" dedi: "Allah'a kulluk edin; sizin ondan başka ilahınız yoktur. Ölçeği ve tartıyı eksik yapmayın. Sizin iyi durumda olduğunuzu görüyorum. Doğrusu ben sizi çepeçevre kuşatacak bir günün azabından korkuyorum."

(Şuara 26/184)

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّةَ الْأُولِينَ

Sizi de sizden öncekileri de yaratandan çekinin."

(Şuara 26/185)

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ

"Sen iyice büyülenmiş kişilerden olmuşsun." dediler.

(Şuara 26/186)

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَطْنُكَ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ

"Oysa bizim gibi bir insandan başka bir şey değilsin. Bize göre sen, sadece bir yalancısın.

(Şuara 26/187)

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Doğru söylüyorsan gökten üzerimize parçalar düşürsene!"

(Enfal 8/32)

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ
انزِلْنَا بِعَذَابٍ إِلَيْمٍ

Bir zamanlar da şöyle demişlerdi: "Ey Allah! Eğer bu senin katından bir gerçek ise durma; gökten üstümüze taş yağdır, ya da bizi acıklı bir azaba çarptır."

(Mülk 67/17)

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۗ فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرِ

Yoksa gökte olanın, üzerinize taş yağdıran şeyler göndermesine karşı güvende misiniz? Tarafımdan uyarılan kimsenin ne hale geldiğini yakında öğrenirsiniz.

(Şuara 26/188)

قَالَ رَبِّيَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ

“Sizin ne yaptığınızı Rabbim çok iyi bilir” dedi.

(Şuara 26/189)

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Onu yalancı yerine koydukları için o gölgeli günün azabı onları çarptı. O, korkunç bir günün azabıydı.

(Şuara 26/190)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

İşte bunda tam bir ibret vardır ama bunlardan çoğu inanacak değildir.

(Bakara 2/87)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ ۖ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
وَآيَاتِنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا
كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ

Musa'ya o kitabı vermiş, ardından da onun izinden giden elçiler göndermiştik. Meryem oğlu İsa'ya da açık belgeler vermiş, onu Kutsal Ruh ile güçlendirmiştik. Hoşunuza gitmeyen bir şeyle gelen her elçiye kafa mı tutmalıydınız? Kimini yalancı sayıp, kimini de öldürmeli miydiniz?

(Ankebut 29/40)

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ
خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَعْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ

Bunların hepsini, işlediği günah yüzünden cezaya çarptırdık. Kimine taş yağdırdık. Kimi korkunç bir sese tutuldu. Kimini yerin dibine geçirdik. Kimini de suda boğduk. Allah onlara yanlış yapmıyordu, yanlışları onlar, kendilerine yapıyorlardı.

(Şuara 26/191)

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ

Senin Rabbin elbette güçlüdür; ikramı boldur.

(Şuara 26/192)

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

O Kur'ân, elbette âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir.

(Şuara 26/193)

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

Onu güvenilir Ruh indirmiştir.

(Nahl 16/102)

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ

De ki “Onu, Ruh’ül-kudüs Rabbinden bir gerçek olarak indirdi ki inanıp güvenenleri sağlamlaştırsın, doğru yolu gösterebilir ve tam teslim olanlara bir müjde olsun.

(Tekvir 81/19)

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

Kur’ân değerli bir elçinin iletmiş olduğu sözdür.

(Tekvir 81/20)

ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ

Arşın sahibi yanında güçlü ve itibarlı olan,

(Tekvir 81/21)

مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ

Orada saygı gören, güvenilir elçinin iletği sözdür.

(Şuara 26/194)

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ

Senin kalbine indirmiştir ki, uyarıcılardan olasın.

(Şuara 26/195)

بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ

Apaçık Arap diliyledir.

(Yusuf 12/2)

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

Belki aklınızı kullanırsınız diye, biz bunu Arapça kümeler şeklinde indirdik.

(İbrahim 14/4)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِسَانِ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Biz, her elçiyi kendi halkının dili ile göndeririz ki her şeyi onlara açık açık anlatsın. Bundan sonra Allah, sapıklığı tercih edeni sapık sayar ,doğru yolda olmayı tercih edeni de yoluna kabul eder. Daima üstün ve bütün kararları doğru olan O'dur.

(Şuara 26/196)

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ

Kur'ân, elbette öncekilerin zebûrlarında da vardı.

(Ala 87/18)

إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى

Bunlar önceki sayfalarda da vardır,

(Ala 87/19)

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى

İbrahim'in ve Musa'nın sayfalarında!

(Al-i İmran 3/184)

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

Seni yalanlarsa yalanlasınlar, senden önceki elçiler de yalanlanmıştı. Onlar; açık belgelerle ve zebûrlarla, aydınlatıcı kitaplarla gelmişlerdi.

(Nahl 16/44)

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

Onları mucizelerle ve zebûrlarla gönderdik. Bu Zikri de sana indirdik ki kendilerine gönderilenin ne olduğunu o insanlara açık açık anlatasın, belki düşünürler.

(Fatır 35/25)

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

Eğer sana yalancı diyorlarsa bil ki, onlardan öncekiler de elçilerine yalancı demişlerdi. Hâlbuki elçileri onlara belgelerle ve zebûrlarla, aydınlatıcı kitaplarla gelmişlerdi.

(Enbiya 21/105)

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزُّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ

Bütün zikirleri sonra kitaplara şunu yazdık: “Yeryüzü iyi kullarıma kalacaktır.”

(Şuara 26/197)

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمُوا بَنِي إِسْرَائِيلَ

İsrailoğulları bilginlerinin bunu bilmesi, onlar için bir belge değil midir?

(Ankebut 29/49)

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ

Kur'an aslında, kendilerine ilim verilmiş olanların içine işleyen apaçık ayetlerden oluşur. Yanlışta dalanlardan başka hiç kimse ayetlerimizi bile bile inkâr etmez.

(Ahkaf 46/10)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى مِثْلِهِ فَأَمَنْ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

De ki "Bu Allah katından ise; üstelik İsrailoğulları'ndan güvendiğiniz bir kişi de ellerindekinin dengi olduğuna şahitlik edip ona inandığı halde hâlâ büyükleşip üstünü örtüyorsanız, sonunuzu nasıl görüyorsunuz?" Şurası bir gerçek ki Allah, yanlışlar içinde olan bir topluluğu yola getirmez."

(Şuara 26/198)

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ

Onu Arap olmayan birine indirseydik,

(Şuara 26/199)

فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ

O da bunlara okusaydı inanmaları söz konusu olmazdı.

(Meryem 19/97)

فَإِنَّمَا يَسَّرْنَا هُ بِلسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا

Kur'ân'ı senin dilinle kolaylaştırdık ki kendini koruyanlara onunla müjde veresin, karşı koyan topluluğu da uyarasın.

(Fussilet 41/44)

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَعْجَمِيًّا وَعَرَبِيًّا قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ
آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادُونَ
مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ

Kur'an'ı, yabancı bir dilde oluştursaydık derlerdi ki “Ayetleri açıklansa ya? Arap’a hiç yabancı dilde bir kitap olur mu?” De ki “O, inanıp güvenenler için doğru yolu gösteren ve şifa olan tedavi eden bir kitaptır. İnanmayanların sanki kulakları tıkalı, müminlere karşı gözleri sanki kördür. Kendilerine uzak bir yerden seslenen kişiler gibidirler.

(Şuara 26/200)

كَذَٰلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

Biz Kur'an'ı suçluların kalplerine kadar işlettik.

(Hicr 15/11)

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Onlara ne zaman bir elçi gelse onu mutlaka hafife alırlardı.

(Hicr 15/12)

كَذَٰلِكَ نَسُكُّهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

Onu suçluların kalplerine işte bu şekilde işleriz.

(Nahl 16/22)

الْهُكْمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

Sizin ilahınız bir tek ilahdır. Ahirete inanmayanların kalpleri, kendilerini yalanlar. Onlar, kendilerini büyük gören kimselerdir.

(Enam 6/55)

وَكَذَٰلِكَ نَفْصِلُ الْآيَاتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ

İşte ayetlerimizi böyle açık seçik anlatırız ki suçluların yolu iyice belli olsun.

(Şuara 26/201)

لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

Bunlar ona inanmıyorlar, sonunda acıklı bir azabı göreceklerdir.

(Şuara 26/202)

فَيَأْتِيهِمْ بَعْثَةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Bu azap onlara hiç fark edemedikleri bir sırada, ansızın gelecektir.

(Araf 7/94)

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّ عُونَ

Biz hangi kente bir nebi göndersek oranın halkını baskı ve zorluğa sokarız ki yalvarıp yakarsınlar.

(Araf 7/95)

ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ
فَأَخَذْنَا هُمْ بِبَعْثَةٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

Sonra kötülüğü alır yerine iyilik veririz. Nihayet zenginleşirler, derler ki “Atalarımız da darlık ve bolluk yaşamışlar.” Bunun üzerine onları beklemedikleri bir anda yakalarız; farkına bile varamazlar.

(Enbiya 21/40)

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَعْثَةٌ فَيَنْبَهُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ

Aslında o gün onlara ansızın gelecek ve onları şaşırtacaktır. Artık onu ne geri çevirebilecekler ne de kendilerine göz açtırlacaktır.

(Ankebut 29/53)

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْ لَا أَجَلٌ مُسَمًّى لَجَاءَهُمُ الْعَذَابُ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَعْثَةٌ وَهُمْ لَا
يَشْعُرُونَ

Senden azabı çabuklaştırmanı istiyorlar; o belirlenmiş ecel olmasaydı hemen gelirdi. O azap onlara, beklenmedik bir anda ve fark edemedikleri bir şekilde gelecektir.

(Şuara 26/203)

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ

Gelince de: “Bize fırsat tanınsa olmaz mı?” diyeceklerdir.

(Zümer 39/58)

أَوْ تَقُولَ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

Azabı görünce şöyle de diyebilir: “Keşke elimde bir fırsat daha olsa da güzel davrananlardan olsam.”

(Şura 42/47)

اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ

Allah’ın geriye dönme fırsatı vermeyeceği gün gelmeden Rabbinizin çağrısına karşılık verin. Yoksa o gün ne bir sığınağınız olur ne de suçu üstlenmemenin bir yolu bulunur.

(Şuara 26/204)

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ

Yoksa onlar azabımızın çarçabuk gelmesini mi istiyorlar?

(Şuara 26/205)

أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ

Hiç düşündün mü, onlara yıllarca nimet versek,

(Şuara 26/206)

ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ

Sonra tehdit edildikleri azap gelse,

(Şuara 26/207)

مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ^{بِ}

Kendilerine verilmiş olan nimet onların ne işine yarar?

(Şuara 26/208)

وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ^ق

Uyarıcıları olmayan hiçbir yeri yok etmedik.

(Kasas 28/59)

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا
مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ

Senin Rabbin, kendilerine âyetlerini okuyacak bir elçiyi merkezlerine göndermeden hiçbir yeri etkisizleştirmez.
Etkisizleştirdiği kentler, sadece halkı yanlışlar içinde olanlardır.

(Şuara 26/209)

ذِكْرًا وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ

Bu bilgileri olsun diyedir; yoksa biz yanlış yapmayız.

(Şuara 26/210)

وَمَا نَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينَ

Kur'ân'ı şeytanlar indirmedi.

(Hicr 15/9)

إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

Bütün Zikirleri, Kitapları Biz indirdik Biz! Onları özenle koruyacak olan da elbette Biziz!

(Vakıa 56/75)

فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ

Yok yok! Yıldızların bulunduğu yere yemin ederim,

(Vakıa 56/76)

وَأَنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ

Bilseniz bu büyük bir yemindir.

(Vakıa 56/77)

إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ

O değerli bir Kur'an'dır,

(Vakıa 56/78)

فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ

Kınında saklı bir kitaptadır.

(Vakıa 56/79)

لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

Ona tertemiz sayılanlardan başkası dokunamaz.

(Vakıa 56/80)

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

O, varlıkların Rabbi tarafından indirilmiştir.

(Şuara 26/211)

وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ

Bu onların yapabileceği bir iş değildir; buna güçleri de yetmez.

(İsra 17/88)

قُلْ لِّئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ
كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

De ki “Bu Kur’ân’ın bir benzerini getirmek için insanlar ve cinler toplansalar benzerini getiremezler. Bütün güçlerini birleştirseler bile yapamazlar.”

(Şuara 26/212)

إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ

Onlar, âyetleri dinlemekten engellenmişlerdir.

(Cin 72/8)

وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مَلِئَتْ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا

Bir gün göğe vardık; orayı koruyucularla ve ateş parçalarıyla doldurulmuş bulduk.

(Cin 72/9)

وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا

Hâlbuki biz orada bazı yerlere oturur, dinlerdik. Şimdi orayı kim dinlese kendini gözleyen bir ateş parçasıyla karşılaşıyor.

(Cin 72/10)

وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشْرٌ أُرِيدُ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا

Yeryüzündekilere bir kötülük mü isteniyor, yoksa Rableri onları olgunlaştırmak mı istiyor; bir türlü anlayamıyorduk.

(Şuara 26/213)

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ

Sakın Allah ile birlikte başka birine ilah diye yalvarma. Yoksa azaba çarpılanlardan olursun.

(Yunus 10/106)

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ

Allah ile arana koyarak, sana faydası olamayacak zarar da veremeyecek olana yalvarma. Eğer öyle yaparsan kesinlikle yanlış yapanlardan olursun.

(İsra 17/22)

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا

Allah'ın yanında bir başka ilah oluşturma; yoksa yerilmiş ve tek başına bırakılmış olarak oturup kalırsın.

(Müminun 23/117)

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ

Elinde bir belge olmadığı halde Allah ile birlikte başka birini ilah sayıp yardım isteyen herkes, hesabını yalnız Rabbinin huzurunda verecektir. Kafirler, umduklarına kavuşamayacaklardır.

(Kasas 28/88)

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Allah ile birlikte bir başka ilahı yardıma çağırma. Allah'tan başka ilah yoktur. Allah dışında her şey etkisizleşecektir. Karar yetkisi ondadır. Hepiniz ona döndürüleceksiniz.

(Şuara 26/214)

وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ

Sen kavminden en yakınlarını uyar.

(Şuara 26/215)

وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

Sana uyan müminlere kol kanat ol.

(Hicr 15/88)

لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاخْفِضْ جَنَاحَكَ
لِلْمُؤْمِنِينَ

Onların bazı kesimlerini yararlandığımız şeylerde gözün kalmasın, onlara verilenlerden dolayı da üzülme. Sen inanıp güvenenlere kol kanat ger.

(Enfal 8/64)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

Ey Nebi! Sana da sana uyan müminlere de Allah yeter.

(Şuara 26/216)

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ

Seni dinlemezlerse de ki: “Ben sizin yaptığınız şeylerden uzağım.”

(Şuara 26/217)

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

Sen güçlü ve ikramı bol olan Allah’a dayan.

(Şuara 26/218)

الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ

Ayakta iken seni gören,

(Şuara 26/219)

وَتَقَلُّبِكَ فِي السَّاجِدِينَ

Secde edenler arasında dolaşırken de görene dayan.

(Şuara 26/220)

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Çünkü işiten ve bilen odur.

(Yunus 10/61)

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

Herhangi bir durumdayken, Kur'an'dan bir şey okuyorken ya da sizler bir iş yapıyorken, ona dalıp gittiğinizde mutlaka size şahit oluruz. Yerde ve gökte zerre ağırlığında bir şey bile Rabbinden gizli kalmaz. Bunların küçüğü de büyüğü de mutlaka açık bir defterdedir.

(Şuara 26/221)

هَلْ أَنْبَيْتُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزَلُ الشَّيَاطِينُ

Şeytanların kimin peşini bırakmadığını size bildireyim mi?

(Şuara 26/222)

تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ

Onlar, hayırsız düzenbazlardan hiçbirinin peşini bırakmazlar.

(Araf 7/202)

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ

Şeytanların kardeşleri ise bunları azgınlığa sürüklerler. Sonra ellerinden geleni artlarına koymazlar.

(Zuhruf 43/37)

وَأَنَّهُمْ لَيَصِدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

Şeytanlar bu gibileri yoldan çevirirler ama bunlar doğru yolda olduklarını sanırlar.

(Şuara 26/223)

يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْتَرُ هُمْ كَاذِبُونَ

Şeytanlara onlar kulak verirler. Çoğu da yalancıdır.

(Hac 22/3)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ

Kimi insanlar, bir yararı olmayan şeytanlara uyarak Allah ile ilgili konularda bilgisizce mücadeleye girerler.

(Hac 22/4)

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ

Şeytan hakkında yazılan şudur: “O, kendini veli edineni şaşırır ve alevli ateşe yöneltir.”

(Şuara 26/224)

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ

Şairlere gelince, onların peşinden gidenler de hayalperestlerdir...

(Şuara 26/225)

أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ

Görmüyor musun onlar her vadide gözü kapalı dolaşırlar,

(Lokman 31/6)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا
أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

Bir bilgiye dayanmadan Allah'ın yolundan saptırmak için boş söze bedel ödeyen insanlar vardır. Onlar o yolu alaya da alırlar. Onların payına düşen, alçaltıcı bir azaptır.

(Şuara 26/226)

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ

Hem de yapmayacakları şeyleri söylerler.

(Saf 61/3)

كَبْرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ

Yapmayacağınız iş için yaparım demeniz, Allah katında ne büyük nefret oluşturur!.

(Şuara 26/227)

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا وَانْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا

وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ

Ancak inanıp güvenen ve iyi işler yapanlar, Allah'ı sıklıkla ananlar, haksızlığa uğrayınca misliyle öç alanlar, böyle değildirlir. Haksızlık edenler de yakında nereye varacaklarını göreceklerdir.

(Hac 22/60)

ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُؤٌ غَفُورٌ

Bu böyledir; kim kendine yapılan kötülüğe misliyle karşılık verir ve sonra yine de kötülüğe uğrarsa Allah ona elbette yardım eder. Çünkü Allah, hoşgörülüdür, affeder, bağışlar.